

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย มีการจัดเป็นระบบมานานกว่าร้อยปีแล้ว (อารีรัตน์ น้ำเพชร, 2530) พร้อมได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปตามกระแสความต้องการของสังคมและตามพัฒนาการการเรียนรู้ทางภาษามาโดยตลอด จากที่ผ่านมาในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งขณะนี้ได้รับการปรับปรุงเป็นหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเลือกเรียนได้ ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับประถมศึกษา และเป็นวิชาเลือกเสรีในระดับมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ, 2533) ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนหรือไม่ก็ได้ ทำให้เป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐานขั้นพื้นฐาน เพราะนักเรียนอาจไม่เลือกเรียนก็ได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่ทำให้นักเรียนไม่ได้เรียนโดยต่อเนื่องจึงนำไปใช้ได้ยาก

ในยุคปัจจุบันนี้ ประชาคมโลกได้รับผลกระทบอย่างมากจากการเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งส่งผลอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม อันจะเห็นได้จากเทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย ในหลากหลายรูปแบบ ทำให้พลโลกสามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2538) ทำให้เกิดโลกธุรกิจ เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยว การบริการ การอุตสาหกรรม การค้าข้ามชาติ เป็นต้น เป็นผลให้เกิดเศรษฐกิจระบบเปิด จากการลงทุนและการติดต่อการค้าข้ามชาติ ข้ามทวีป อันเป็นส่วนหนึ่งของสภาพโลกไร้พรมแดนที่ไม่สามารถปิดกั้นข่าวสารข้อมูลกันได้ ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญจำเป็นในการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง และภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกนิยมใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นระบบการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสื่อสารสนเทศต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถติดต่อสัมพันธ์และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกได้อย่างดี หรือรู้เขารู้เรา วิสัยทัศน์การพัฒนาศึกษาในอนาคต ได้รับการวิเคราะห์ว่าการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพอยู่ในโลกยุคใหม่ได้จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) ซึ่งความสามารถทางภาษาดังกล่าว จะส่งผล

ต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาประเทศชาติ จนเป็นที่สังเกตได้ว่าปัจจุบันแนวโน้มความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยมีมากขึ้น เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ (แรมสมร อยู่สถาพร, 2539)

ด้วยความตระหนักในความจำเป็นดังกล่าว กระทรวงศึกษาจึงมีนโยบายให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรรัตน์ สุตสวาท (2533) ที่พบว่าแนวโน้มหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาควรจะถูกกำหนดเป็นวิชาบังคับ โดยจะเริ่มเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้กรมวิชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ให้เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถรับข่าวสารข้อมูลจากสังคมโลก ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ เป็นการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยใช้ชื่อหลักสูตรว่า “หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)”

หลักสูตรได้จัดแบ่งโครงสร้างเป็น 3 ระดับ ตามความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับต้น เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษา
2. ระดับกลาง เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ระดับปลาย เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในส่วนของโครงสร้างเวลาเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้เพิ่มเติมโครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1-4 ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษอีก 600 คาบต่อปี และให้ใช้เวลาในส่วนนี้จำนวน 8 คาบต่อสัปดาห์สำหรับเรียนภาษาอังกฤษ รวม 240 คาบต่อปี ส่วนคาบเวลาที่เหลือให้โรงเรียนพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ตามโครงสร้างหลักสูตรได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539) สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้เป็นไปตามเงื่อนไขเดิม คือจัดให้สอนอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ 15 คาบต่อสัปดาห์ รวม 600 คาบต่อปี ในระดับประถมศึกษาจัดเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) จำแนกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประถมศึกษาปีที่ 2
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 4
3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษหลัก 1-4 ทั้งนี้เพื่อเตรียมให้มีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา

จากการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว กรมวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมความพร้อมโดยการจัดทำหลักสูตร วัสดุหลักสูตร และจัดอบรมพัฒนาบุคลากรเพื่อกลับไปเป็นวิทยากรแกนนำในระดับจังหวัดของแต่ละจังหวัด ซึ่งจะเป็นการอบรมทางไกลให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ป.1 ทุกคน โดยใช้วิทยากรแกนนำและสื่อเป็นหลัก โดยได้จัดทำวัสดุหลักสูตร ในลักษณะชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งร้อยละ 70 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาภาษาอังกฤษของครู เช่น การออกเสียง การใช้คำศัพท์ การเปิดพจนานุกรม เป็นต้น ส่วนอีกร้อยละ 30 จะเป็นการจัดกิจกรรม เทคนิคการสอน และการวางแผนการสอนแบบง่าย ๆ เป็นต้น และนอกจากนี้ยังได้จัดทำสื่อวัสดุประเภทเทปบันทึกเสียง วีดิทัศน์สาธิตการสอน เป็นต้น

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาดังกล่าว และมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาอันจะเป็นพื้นฐานทางภาษาเบื้องต้นที่จะส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมของชุมชนในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะจำวนผู้เข้ารับการอบรม โดยกำหนดให้โรงเรียนในสังกัดที่มีความพร้อมและเป็นไปตามเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนในเขตเมือง เขตชุมชน
2. เป็นโรงเรียน ที่อยู่ในแหล่งชนบทเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น แถบชายทะเล ภูเขา
3. เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งจะมีความพร้อมด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์

และต่อมาได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนอื่นๆที่อาจไม่เป็นไปตามเกณฑ์ข้างต้น แต่มีความพร้อมจะเปิดสอนก็เปิดได้ หรือโรงเรียนใดมีความพร้อมที่จะเปิดเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ก็ได้เช่นกัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังกล่าวเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านภาษาให้กับนักเรียนได้อย่างดี

นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสารต่างๆ สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้ สามารถออกเสียงอักษร คำ ข้อความสั้นๆ ที่จะใช้สื่อความหมายตามระดับความสามารถได้ถูกต้อง และสิ่งสำคัญคือจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นให้กับนักเรียนต่อไป เพราะในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน คือนอกเหนือจากความจำเป็นในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ยังมีความจำเป็นในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นต้น

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดขนาดเล็กซึ่งตั้งอยู่ ท้ายสุดของภาคกลางตอนใต้ ซึ่งประกอบด้วย อำเภอ 7 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอมีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทยโดยตลอด จากสภาพทางภูมิศาสตร์ทำให้จังหวัดมีสถานที่ท่องเที่ยวค่อนข้างมาก คือ มีทั้งภูเขา น้ำตก ถ้ำ ชายหาด นอกจากนี้ยังมีอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ซึ่งเป็นแหล่งรวมนกนานาชนิด และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น พระราชวังไกลกังวล พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์ อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ เป็นต้น ซึ่งสถานที่เหล่านี้จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาท่องเที่ยวอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นต้องรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะธุรกิจการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาขึ้นมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว จากรายงานสำรวจสถิติการท่องเที่ยวในประเทศไทยปี 2538 ภาคกลาง (2538) พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สูงกว่าปี 2537 ถึง 88 % โดยในปี 2538 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวจำนวน 223,435 คน ซึ่งสูงเป็นอันดับ 3 ของภาคกลาง คือรองจากกรุงเทพมหานคร และกาญจนบุรี และมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยังมีความเป็นธรรมชาติอยู่มากและระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การคมนาคมสะดวก ดังนั้นความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีสูงขึ้น ผู้ปกครองที่มีฐานะดีนิยมส่งลูกหลานไปเรียนในโรงเรียนเอกชนเนื่องจากโรงเรียนเอกชนสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความสนใจให้ลูกได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล (อริยา สิริกุล, 2531) ซึ่งความพร้อมและความต้องการของผู้ปกครองดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีอัตราลดลงร้อยละ 4.21 จากจำนวนนักเรียนที่ได้รับการเกณฑ์เข้าเรียนแล้ว นอกจากนี้ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม มีผลให้การประกอบอาชีพพัฒนาขึ้นเช่นกัน เกิดโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ - ย่อย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของประชาชน จากการทำไร่ ทำสวน ทำนา ค้าขาย ฯลฯ มาเข้าสู่ระบบการอุตสาหกรรม

โรงงานกันมากขึ้น จากข้อมูลสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2539) พบว่า จังหวัดมีโรงงานอุตสาหกรรม ขนาดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 507 โรงงาน มีคนงานจำนวน 105,106 คน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระบบโรงเรียน จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในระบบโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานการใช้ เครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน จะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเหตุผลความต้องการจำเป็นของชุมชนดังกล่าวมาข้างต้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ตอบสนองความต้องการของชุมชน และตอบสนองนโยบายของหน่วยเหนือ โดยจัดทำโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยมีเป้าหมายให้ทุกโรงเรียนในสังกัดสามารถบริหารและจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 สำหรับโรงเรียนใดที่มีความพร้อมก่อนสามารถจัดหลักสูตรดังกล่าวได้ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งในการนี้มีโรงเรียนในสังกัดที่มีความพร้อมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรดังกล่าวในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 เป็นจำนวน 99 โรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนได้ผ่านการเตรียมการใช้หลักสูตร โดยเข้ารับการอบรมการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งรายงานผลการดำเนินการอบรมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2539) สรุปผลจากการอบรมไว้ว่าผลการประเมินตนเองก่อนและหลังการอบรมของผู้เข้ารับการอบรมทุกคนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นทุกรายการ ค่าเฉลี่ยความรู้จากระดับความรู้น้อยพัฒนาเป็นระดับความรู้มาก ด้านความพึงพอใจในเนื้อหาและกระบวนการอบรม ก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนผลการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการอบรมพบว่า หลังการอบรมผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 8.7 และมีการกระจายของข้อมูลลดลง 0.91

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าครูผู้สอนมีความพร้อมในการดำเนินการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถ้าได้มีการจัดเตรียมในด้านอื่นๆ ที่ชัดเจนเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ตลอดจนมีการนิเทศ กำกับติดตามที่เป็นระบบ จะส่งผลถึงการจัดหลักสูตรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ อันจะเป็นพื้นฐานทางภาษาเบื้องต้นที่จะส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมของชุมชนในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ และนอกจากนั้นอาจ

ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตร
 ประถมศึกษาที่มีแนวโน้มผลต่ำลงทุกปีให้สูงขึ้นก็เป็นได้

ด้วยเหตุผลความต้องการจำเป็นรวมทั้งปัญหาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังกล่าว ข้าง
 ต้น ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยมาก่อน ทำให้ผู้วิจัยซึ่งดำรงตำแหน่ง
 ศึกษานิเทศก์อำเภอมีหน้าที่พัฒนางานวิชาการอันเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการจัดการศึกษาให้
 สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งให้สอดคล้อง
 กับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา “การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
 ประจวบคีรีขันธ์” ที่เปิดสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ว่ามีสภาพและปัญหาการจัด
 อบรมอย่างไรเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไข ปรับปรุง หรือพัฒนาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มี
 ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน
 ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน
 ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน
 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เปิดสอนในภาค
 เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โดยมีกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถม
 ศึกษาศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เปิดสอน
 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539

2. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1 การเตรียมการจัดหลักสูตร

- การวางแผนการจัดหลักสูตร
- การจัดเตรียมบุคลากร
- การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- การจัดตารางสอน
- การเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน

2.2 การดำเนินการจัดหลักสูตร

- การวางแผนการสอน
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน/กิจกรรมเสริม
- การใช้สื่อการเรียนการสอน
- การวัดผลและประเมินผล

2.3 การนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร

- การนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตร
- การนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ การดำเนินการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ และการนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีความพร้อมและเปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ใน หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เปิดสอนในภาคที่ 1 ปีการศึกษา 2539

ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนที่ปรับปรุงจากเกณฑ์ขนาดโรงเรียนของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยกำหนดแบ่งเป็น 3 ขนาดคือ

โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน มากกว่า 300 คน

โรงเรียนขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 121 - 300 คน

โรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน น้อยกว่า 121 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอใช้ประกอบการ พิจารณาวางแผนเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น